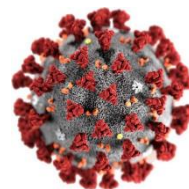

Několika větami

Březen 2020

Vážení spoluobčané a příznivci obce,
rád bych vás informoval o událostech, které v měsíci březnu proběhly v naší obci.

Hned v prvních dnech měsíce nás postihla závada na čerpadle vrtu vodárny V Želebici. Jednalo se o ten hlubší ze dvou vrtů. Na výpomoc jsme posílili dodávku vody z vodárny od Kapličky, ale tamní vrty se po jednom dni zcela vyčerpaly, takže nakonec se posílala voda v určitých okamžicích naopak ke Kapličce. Bohužel se tato událost stala v pátek 6. března odpoledne, takže celá obec byla napájena po celý víkend chvilkově jen jedním vrtem. V úterý dorazilo nové čerpadlo, které bylo ihned zprovozněno. Havárii jsme tedy ustáli, aniž by to občané pocítili. Opět se ukazuje jak velký je deficit vody v podloží, zejména v lokalitě U Kapličky, která není schopná dodávat větší množství vody do spodní části obce. Kapacita vrtů U Kapličky dosahuje pouhých cca 8 m³ za den. Při celkové denní spotřebě obce cca 60 – 90 m³ je to směšně málo. Po této zkušenosti bylo rozhodnuto, že obec zakoupí záložní čerpadlo pro podobné případy, aby mohlo být vadné čerpadlo okamžitě vyměněno.

V pondělí 9. března se konalo 9. zasedání zastupitelstva. Z více bodů k jednání bylo asi nejdůležitějším bodem schválení koupě pozemku pod vodárnou V Želebici. Obci se podařilo po dvouletém jednání s pozemkovým fondem ČR, který je majitelem, dospět k uspokojivému výsledku. Nejdříve obec žádala o bezplatný převod, ale bez úspěchu, neboť k tomu nebyl státem uznán právní důvod. Poté obec spolu se státem čelila dvěma žalobám na vydání pozemku jako restituční náhradu a nakonec se podařilo docílit toho, že může být obci pozemek prodán. Dalším z bodů bylo schválení nového ceníku vodného a stočného na rok 2020. **S účinností od 1. 5. platí nové ceny za vodné 41,- Kč a stočné 41,- Kč (vč. DPH).** Navýšení cen je z důvodu stoupající inflace, a také kvůli zvyšujícím se cenám na provoz a režii. U stočného hrál mimo jiné roli počátek odpisování rekonstruované ČOV z roku 2017. ČOV byla ve zkušebním provozu, kolaudovala se teprve vloni, a tak se cena za rekonstrukci mohla objevit v majetku až nyní. Další body programu se týkaly mimo jiné nových upravených vyhlášek o komunálním odpadu, nočním klidu atd.

Od počátku března se v celé republice pomalu šířily obavy z postupující **světové epidemie infekce koronaviru SARS CoV-2**, která na přelomu roku propukla v Číně. Nákaza se během prvních měsíců roku rozšířila postupně do Evropy, zejména ve větším měřítku do Itálie. V České republice byly postupně zaznamenávány první případy nakažených, kteří tuto infekci „dovezli“ z lyžařských středisek právě v Itálii. Epidemie se v republice začala šířit a události dostaly rychlý spád. 12. března byl v ČR vyhlášen nouzový stav a v jeho souvislosti byla vládou ČR a Ministerstvem zdravotnictví postupně přijata krizová opatření o uzavření hranic, zákazu cestování mimo republiku, uzavření škol, restaurací a obchodů s výjimkou potravin a léků a zákaz veškerých akcí s větším počtem osob. 16. března se opatření ještě přiosťřila a byl vydán zákaz volného pohybu osob na celém území ČR s výjimkou cest do zaměstnání nebo nezbytných cest pro nákup potravin, léků nebo na úřady. Zredukoval se také výrazně počet úředních hodin na OÚ a byla vyhlášena povinnost nošení na veřejnosti roušky nebo jiného zakrytí obličeje. Celá republika tak byla během několika dní paralyzována a chod běžných událostí občanů byl zastaven. Výrazně klesl počet vozidel na ulicích, počet cestujících v MHD a většina občanů zůstávala doma. Stejně tomu tak bylo i v naší obci. Restaurace Na Vyhliďce byla samozřejmě uzavřena, obecní úřad omezil své návštěvníkové hodiny, stejně jako provoz sběrného dvora. Jedinou provozovnou, která zůstala v obvyklém provozu, byl koloniál U Naší Káči. Bylo jasné, že se z tohoto prostoru pro následující dny stane jakési „centrum“, kolem kterého se kromě obecního úřadu bude točit život v obci. Paní Guntherová rozšířila svůj sortiment a byla připravena uspokojit větší zájem občanů, kteří nechtěli opouštět své domovy a obec. Vedení obce bylo v těchto dnech v neustálém kontaktu s krizovým štábem Středočeského Kraje, od kterého dostávalo aktuální informace o nových nařízeních a pokynech.

Bohužel se v prvních dnech nouzového stavu ukázalo, že i přes krizová nařízení o povinnosti nošení roušek a doporučení dezinfikovat rizikové povrchy, nedostane naše obec z ochranných prostředků zatím nic. Bylo logické, že se budou uspokojovat nejprve potřeby zdravotnických zařízení a jiných krizových složek státu. Přesně v tomto okamžiku projevili naši občané velkou přizpůsobivost a kreativitu a v obci vzniklo několik „manufaktur“ na výrobu roušek nejen pro blízké, ale i pro další spoluobčany. Aktivitu započala větší skupina ve složení Veronika Rašková, Soňa Bohnová, Bára Andělová a Kateřina Sodomková, které myslím vyrobily vůbec první roušky v obci. Začaly ihned kreativně zkoušet různé střihy a tvary a po čase dovedly svou výrobu téměř k dokonalosti. Hned poté se přidali také občané, kteří vyráběli roušky samostatně jako Libuše Bílková, Jaroslava Květová, Ilona Semrádová nebo Míra a Jindřiška Tenkrátovi. Šité roušky se v obci nevyskytly jen od místních občanů. Obec zásobovala průběžně také paní Gottelová z Černošic nebo nezisková organizace Náruč z Dobřichovic. Všechny tyto dobrovolníci a dobrovolnice předávali zdarma vyrobené roušky do koloniálu U Naší Káči nebo na obecní úřad. Odtud byly roušky distribuovány mezi naše občany. Při výrobě roušek se občas vyskytl problém jako rozbitý šicí stroj nebo nedostatek látek, tkalounů nebo gumiček. V tuto chvíli zafungovala sounáležitost občanů, kteří se po obci poslané SMS zprávě hlásili se zapůjčením svého šicího stroje nebo s dodáním nedostatkového materiálu. Hned v prvních dnech nouzového stavu dodala Veronika Zirklová také prvních pár litrů namíchané dezinfekce. Něco bylo použito pro obecní úřad, většina však pro použití v nejrizikovějším místě – prodejně potravin, kde byla největší koncentrace občanů. Na obec se v těchto dnech také hlásily dobrovolnice, které nabízely starým, imobilním nebo jinak rizikem ohroženým občanům dovoz potravin nebo léků přímo domů. V průběhu času se však v obci nikdo, kdo by měl o tuto službu zájem, nevyskytl. Se svou nabídkou hotových jídel se přihlásila také společnost Kukburg, která objednaná jídla distribuovala do koloniálu U Naší Káči.

Všem, o kterých jsem se zmínil, i všem dalším, kteří v době nouzového stavu neváhali pomoci ostatním a nejsou zde uvedeni, vyjadřuji obdiv a uznání a za obec děkuji za jejich nesobecký, charakterní a solidární přístup v krizové době, kdy je potřeba pro svou obec a své spoluobčany něco udělat.

V souvislosti s vývojem krizových opatření, bylo jasné, že se neuskuteční plánovaný třetí ročník mezi občany oblíbené akce - sázení ovocných stromků v Obcinách. Měli jsme však problém s tím, že veškeré plánované stromky jsme měli již dříve objednané nebo zakoupené. Vše bylo již organizačně připravené a tak nezbylo nic jiného, než sázení nakonec uskutečnit, ale letos bohužel jen v rámci našeho pracovního kolektivu. Sázení tedy nakonec proběhlo v sobotu 28. března za účasti pracovníků složených ze zaměstnanců obce, některých zastupitelů a pana Horského jako dodavatelské firmy. Během dopoledne bylo dosázeno 11 třešní, 1 višně a 3 švestky za uschlé kusy z minulých sázení a nově bylo vysázeno 30 švestek a rynglů.

V posledním březnovém týdnu proběhla také rekonstrukce ulice v Modříní, která byla již ve špatném stavu. Provedlo se srovnání povrchu, vyhrabání odvodňovacího příkopu a položení nové šterkové vrstvy. V souvislosti s těmito pracemi se také opravil vyježděný úsek cesty od Kapličky k chatové oblasti Vysoká II.

A co nás čeká v měsíci dubnu?

Do konce měsíce určitě očekáváme trvání nouzového stavu a s ním přijatých bezpečnostních opatření, která se budou zpříšňovat nebo uvolňovat podle vývoje epidemie nákazy COVID 19 v celé ČR.

Chtěl bych opětovně vyzvat občany k zodpovědnému chování a dodržování všech přijatých opatření a zdravotních zásad. Jedině tak lze před nákazou chránit nejen sebe, ale i své okolí. Do závěrky zpravodaje nebyl v obci Vonoklasy oficiálně evidován žádný nakažený COVID 19.

Tak si to prosím nezkažme.

Tomáš Beneš – starosta

